

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-111-159-07

Druk nr 2144
Warszawa, 6 września 2007 r.

Pan
Ludwik Dorn
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 89 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie zawiadamiam Pana Marszałka, że Rada Ministrów zamierza przedstawić do ratyfikacji Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej

-Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Norwegii o wzajemnej ochronie informacji niejawnych, podpisaną w Warszawie dnia 28 lutego 2007 r.,

której ratyfikacja - zdaniem Rady Ministrów - nie wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

W załączeniu przekazuję tekst wymienionego dokumentu wraz z uzasadnieniem.

W razie niezgłoszenia, w terminie 30 dni - zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o umowach międzynarodowych - negatywnej opinii, co do zasadności wyboru trybu ratyfikacji dokumentu, zostanie on przedstawiony Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.

(-) Jarosław Kaczyński

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 28 lutego 2007 roku w Warszawie została podpisana Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Norwegii o wzajemnej ochronie informacji niejawnych, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 2007 roku.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lech Kaczyński

PREZES RADY MINISTRÓW

Jarosław Kaczyński

Uchwała Nr...../2007
Rady Ministrów
z dnia.....

w sprawie przedłożenia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Norwegii o wzajemnej ochronie informacji niejawnych, podpisanej w Warszawie dnia 28 lutego 2007 r., do ratyfikacji.

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Przedkłada się Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Norwegii o wzajemnej ochronie informacji niejawnych, podpisaną w Warszawie dnia 28 lutego 2007 r., Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie Umowy o której mowa w § 1 ust. 1 powierza się Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prezes Rady Ministrów

UZASADNIENIE

do wniosku o ratyfikację Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Norwegii o wzajemnej ochronie informacji niejawnych

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Norwegii o wzajemnej ochronie informacji niejawnych została podpisana w Warszawie w dniu 28 lutego 2007 roku przez należycie do tego upoważnionych przedstawicieli rządów obu państw.

Obowiązujące dotychczas *Dwustronne Porozumienie między Ministerstwem Obrony Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Obrony Królestwa Norwegii o ochronie informacji niejawnych*, podpisane w Oslo w dniu 24 lutego 1999 roku, nie może stanowić podstawy do wymiany informacji niejawnych między Polską a Norwegią, gdyż przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 1999 roku o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 roku Nr 196 poz. 1631 oraz z 2006 roku Nr 104 poz. 708 i 711 i Nr 149 poz. 1078, Nr 218 poz. 1592, Nr 220 poz. 1600) w sposób zasadniczy zmieniły zasady ich ochrony w stosunku do rozwiązań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 1982 roku o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. z 1982 roku Nr 40 poz. 271), która obowiązywała w czasie uzgadniania i podpisania ww. Porozumienia. Ponadto, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej stawia wymóg ratyfikacji („duża” bądź „mała” ratyfikacja) umów międzynarodowych tego typu.

Wejście w życie przedmiotowej umowy powinno spowodować korzystne skutki społeczne, polityczne oraz prawne. Jej zawarcie jest zgodne z innymi działaniami podejmowanymi przez Rzeczpospolitą Polską na arenie międzynarodowej i nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Podpisana umowa dotyczy współpracy właściwych polskich organów państwowych z ich norweskimi partnerami, ukierunkowanej na ochronę przekazywanych informacji niejawnych i stanowi podstawę do nawiązania ściślejszej współpracy gospodarczej i politycznej, a także współpracy w zakresie obronności i bezpieczeństwa wewnętrznego – szczególnie na polu współpracy w zwalczaniu najgroźniejszych form przestępczości.

Kompleksowe uregulowanie przedmiotowej materii jest również istotne ze względu na konieczność stworzenia polskim przedsiębiorcom podstaw prawnych do udziału w kontraktach związanych dostępem do informacji niejawnych. Przyjęte w umowie postanowienia odnoszą się zatem nie tylko do organów władzy publicznej, ale także do przedsiębiorców realizujących kontrakty z wykorzystaniem informacji niejawnych oraz osób fizycznych – w zakresie przyznanego im prawa dostępu do informacji niejawnych i wykonywanych obowiązków służbowych.

Potrzeba stworzenia jednolitych zasad ochrony informacji niejawnych, wymienianych w ramach współpracy politycznej, wojskowej i gospodarczej – wobec braku odpowiedniego generalnego porozumienia w tym zakresie pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Norwegii – nie powinna zatem budzić wątpliwości.

W artykule 1 umowy określono cel oraz zakres jej zastosowania.

W artykule 2 znajdują się definicje podstawowych z punktu widzenia ochrony informacji niejawnych pojęć, np.: „informacje niejawne”, „kontrakt niejawny”, „need-to-know”, „naruszenie bezpieczeństwa”, czy „poświadczenie bezpieczeństwa”, a także definicje precyzujące zakres podmiotowy stosowania umowy: „właściwe organy bezpieczeństwa” i „uprawnione podmioty”.

W artykule 3 uzgodniono odpowiadające sobie klauzule tajności oraz zasady ich nadawania, zmieniania i znoszenia.

W artykule 4 wskazano właściwe dla obu stron organy bezpieczeństwa. W Królestwie Norwegii jest to Norweska Krajowa Władza Bezpieczeństwa, natomiast w Rzeczypospolitej Polskiej Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego (w sferze cywilnej) oraz Służba Kontrwywiadu Wojskowego (w sferze wojskowej). Na mocy artykułu 13 właściwe organy bezpieczeństwa obu stron będą bezpośrednio konsultowały się w celu współpracy przy realizacji postanowień tej umowy.

Artykuł 5 umowy dotyczy zasad ochrony informacji niejawnych, których podstawą jest gwarancja zapewnienia informacjom otrzymanym takiej samej ochrony, jaka obowiązuje w stosunku do informacji niejawnych strony przekazującej. Podstawowe znaczenie ma tu zastosowanie zasady „*need-to-know*” oznaczającej, iż informacje niejawne będą udostępniane tylko osobom, których zadania służbowe wymagają zapoznania się z nimi. W tym samym artykule określono także warunki udostępniania otrzymanych informacji niejawnych stronom trzecim.

Artykuł 6 dotyczy kontraktów niejawnych, a więc kontraktów, których realizacja wiąże się z dostępem bądź wytworzeniem informacji niejawnych.

W artykułach 7, 8 i 9 uregulowano kolejno: przekazywanie, powielanie i tłumaczenie oraz niszczenie informacji niejawnych, natomiast w artykule 10 określono zasady i warunki wzajemnych wizyt.

W artykule 11 określone zostały zasady postępowania w przypadku naruszenia bezpieczeństwa informacji niejawnych, w tym m.in. możliwość współpracy właściwych organów bezpieczeństwa obu stron przy czynnościach wyjaśniających.

Zgodnie z artykułem 12 każda ze stron pokrywa swoje własne koszty poniesione w związku z realizacją postanowień umowy.

Artykuł 15 określa stosunek obu stron do wcześniejszych porozumień, w szczególności do *Dwustronnego Porozumienia między Ministrem Obrony Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej a Ministrem Obrony Królestwa Norwegii o ochronie informacji niejawnych*, podpisanego w Oslo w dniu 24 lutego 1999 roku. Zgodnie z treścią tego artykułu, wyżej wymienione Porozumienie wygasa z chwilą wejścia w życie niniejszej umowy, a wszelkie informacje niejawne wymienione na jego podstawie będą chronione zgodnie z postanowieniami nowej umowy.

W umowie przewidziano tryb rozstrzygania sporów (artykuł 14) oraz procedurę wejścia w życie, czas obowiązywania oraz tryb wypowiedzenia (artykuł 16).

Zgodnie z instrukcją negocjacyjną oraz przyjętą praktyką zawierania umów międzynarodowych, umowa ta jest zawarta pomiędzy rządami obu państw.

Wejście w życie niniejszej umowy nie spowoduje konieczności wprowadzenia zmian w ustawodawstwie wewnętrznym, ponieważ jej postanowienia nie odbiegają od obowiązującego w Polsce porządku prawnego, a w szczególności rozwiązań przyjętych w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 roku o ochronie informacji niejawnych. Umowa dotyczy bowiem ochrony przekazywanych za granicę i otrzymywanych z zagranicy informacji niejawnych, niemniej jednak nie wprowadza żadnych specjalnych zasad ochrony lub wymiany tych informacji, innych, aniżeli określone w ustawie o ochronie informacji niejawnych. Nie zostały zatem spełnione przesłanki wymienione w artykule 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a więc ratyfikacja przedmiotowej umowy nie wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie. Z uwagi na konieczność zapewnienia przepisom umowy charakteru prawa powszechnie obowiązującego, ze względu na szeroki krąg podmiotów, do których umowa może mieć zastosowanie (poczynając od organów administracji państwowej, a na przedsiębiorcach kończąc) nie jest możliwe związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotową umową w drodze zatwierdzenia w rozumieniu

artykułu 12 ust. 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 roku o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39 poz. 443 oraz z 2002 roku Nr 216 poz. 1824). Dlatego związanie przedmiotową umową nastąpi w drodze ratyfikacji, o której mowa w artykule 89 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w artykule 12 ust. 1 i 2 ustawy o umowach międzynarodowych.

Wejście w życie niniejszej umowy nie spowoduje skutków finansowych dla podmiotów sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia ich wydatków ani dodatkowych skutków finansowych dla budżetu Państwa, innych niż przewidziane w danej części budżetowej.

Opracował:

mł. insp. Samodzielnego Zespołu ds. Współpracy Międzynarodowej DOIN ABW

Grzegorz Lechawicz

Zatwierdził:

DYREKTOR
Departamentu Ochrony Informacji Niejawnych
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
[Signature]
mjr dr Piotr POTEJKO

Akceptował:

ZASTĘPCA SZEFA
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
Tomasz Klimek
Tomasz KLIMEK

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Norwegii o wzajemnej ochronie informacji niejawnych

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rząd Królestwa Norwegii,

zwane dalej „Stronami”,

mając na uwadze zagwarantowanie wzajemnej ochrony wszystkich informacji, które zostały zaklasyfikowane jako informacje niejawne zgodnie z prawem krajowym jednej ze Stron i przekazane drugiej Stronie, kierując się zamiarem stworzenia regulacji w zakresie wzajemnej ochrony

informacji niejawnych, które obowiązywać będą w odniesieniu

do wszelkiej współpracy dwustronnej związanej

z wymianą informacji niejawnych

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1 ZASTOSOWANIE

1. Celem niniejszej Umowy jest zapewnienie ochrony informacji niejawnych, które są wymieniane lub powstają w trakcie współpracy między Stronami.
2. Decyzja o przekazaniu lub wymianie informacji niejawnych powinna być podejmowana zgodnie z prawem krajowym Stron.
3. Niniejsza Umowa reguluje wszelkie działania i stanowi integralną część każdego kontraktu lub umowy zawartej między Stronami, której realizacja wiąże się z dostępem do informacji niejawnych.

ARTYKUŁ 2 DEFINICJE

W rozumieniu niniejszej Umowy:

- 1) „informacje niejawne” – oznaczają wszelkie informacje niezależnie od formy, nośnika i sposobu ich utrwalenia oraz przedmioty lub dowolne ich części, które wymagają ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem;
- 2) „właściwe organy bezpieczeństwa” – oznaczają organy państwowe, właściwe w sferze ochrony informacji niejawnych, wskazane w artykule 4;
- 3) „uprawnione podmioty” – oznaczają osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne, właściwe do przekazywania, otrzymywania, przechowywania, ochrony i wykorzystywania informacji niejawnych zgodnie z prawem krajowym swojej Strony, w tym także właściwe organy bezpieczeństwa;
- 4) „kontrakt niejawny” – oznacza umowę regulującą wzajemne prawa i obowiązki między zawierającymi ją podmiotami, której realizacja wiąże się z dostępem do informacji niejawnych, bądź ich wytwarzaniem;

- 5) „kontrahent” – oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną, która posiada zdolność prawną do zawierania umów;
- 6) „zamawiający” – oznacza podmiot, który zamierza zawrzeć lub zawiera kontrakt niejawnny na terytorium Państwa drugiej Strony;
- 7) „need-to-know” – oznacza, że informacje niejawne mogą być udostępniane tylko tym osobom, które posiadają potwierdzoną potrzebę uzyskania wiedzy na temat lub posiadania takich informacji w celu wykonania swoich zadań służbowych lub zawodowych;
- 8) „naruszenie bezpieczeństwa” – oznacza czynność lub jej zaniechanie, sprzeczne z postanowieniami prawa krajowego, których wynikiem może być zagrożenie lub narażenie na szwank informacji niejawnnych;
- 9) „poświadczenie bezpieczeństwa” – oznacza oświadczenie właściwego organu bezpieczeństwa lub innego podmiotu uprawnionego zgodnie z postanowieniami prawa krajowego Strony, że osoba fizyczna jest uprawniona do dostępu do informacji niejawnnych.

ARTYKUŁ 3

KLAUZULE TAJNOŚCI

1. Informacjom niejawnym przyznaje się odpowiednią do ich treści klauzulę tajności, zgodnie z prawem krajowym każdej ze Stron. Otrzymanym informacjom niejawnym przyznaje się klauzule równorzędne, zgodnie z postanowieniami ustępu 4.
2. Obowiązek, o którym mowa w ustępie 1, odnosi się również do informacji niejawnnych, które powstają w wyniku dwustronnej współpracy Stron lub uprawnionych podmiotów, w tym także w związku z realizacją kontraktu niejawnego.
3. Klauzula tajności może być zmieniona lub zniesiona wyłącznie przez uprawniony podmiot, który ją nadał. Odbiorca jest informowany o każdym przypadku zmiany lub zniesienia klauzuli tajności.

4. Strony uzgadniają, że niżej wymienione klauzule tajności są równorzędne:

W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ	W KRÓLESTWIE NORWEGII	ODPOWIEDNIK W JĘZYKU ANGIELSKIM
ŚCIŚLE TAJNE	STRENGT HEMMELIG	TOP SECRET
TAJNE	HEMMELIG	SECRET
POUFNE	KONFIDENSIELT	CONFIDENTIAL
ZASTRZEŻONE	BEGRENSET	RESTRICTED

ARTYKUŁ 4

WŁAŚCIWE ORGANY BEZPIECZEŃSTWA

W rozumieniu niniejszej Umowy, właściwymi organami bezpieczeństwa są:

- 1) w Rzeczypospolitej Polskiej: Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (sfera cywilna) oraz Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego (sfera wojskowa);
- 2) w Królestwie Norwegii: Norweska Krajowa Władza Bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 5

ZASADY OCHRONY INFORMACJI NIEJAWNYCH

1. Zgodnie z niniejszą Umową oraz prawem krajowym, Strony podejmują stosowne działania w celu ochrony informacji niejawnych, które są przekazywane lub powstają w wyniku dwustronnej współpracy obu Stron lub uprawnionych podmiotów, w tym także w związku z realizacją kontraktu niejawnego.
2. Strony zapewniają informacjom, o których mowa w ustępie 1, co najmniej taką samą ochronę, jaka obowiązuje w stosunku do ich własnych

informacji niejawnych objętych odpowiednią klauzulą tajności, zgodnie z postanowieniami artykułu 3 ustęp 4.

3. Otrzymane informacje niejawne są wykorzystywane wyłącznie w celach określonych przy ich przekazywaniu.
4. Strona nie udostępnia informacji, o których mowa w ustępie 1, jakiegokolwiek stronie trzeciej, bez uprzedniej pisemnej zgody uprawnionego podmiotu drugiej Strony, który przyznał klauzulę tajności.
5. Właściwe organy bezpieczeństwa zapewniają niezbędną kontrolę ochrony informacji niejawnych.
6. Otrzymane informacje niejawne są udostępniane tylko tym osobom, których zadania wymagają zapoznania się z nimi, wobec których przeprowadzono postępowanie sprawdzające upoważniające do dostępu do takich informacji oraz które zostały przeszkolone w zakresie ochrony informacji niejawnych zgodnie z prawem krajowym każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 6

KONTRAKTY NIEJAWNE

1. Zamawiający może zawrzeć kontrakt niejawny z kontrahentem, który posiada siedzibę na terytorium państwa drugiej Strony.
2. W przypadku, o którym mowa w ustępie 1, zamawiający składa wniosek do właściwego organu bezpieczeństwa swojej Strony o wystąpienie do właściwego organu bezpieczeństwa drugiej Strony z prośbą o wydanie pisemnego zapewnienia stwierdzającego, że kontrahent jest upoważniony do przechowywania, ochrony i korzystania z informacji niejawnych, którym nadano określoną klauzulę tajności.
3. Udzielenie zapewnienia, o którym mowa w ustępie 2, jest równoznaczne z gwarancją, że kontrahent spełnia warunki w zakresie ochrony informacji niejawnych określone w prawie krajowym Strony, na terytorium której posiada on siedzibę.

4. Jeżeli kontrahent nie został wcześniej upoważniony do dostępu do informacji niejawnych oznaczonych określoną klauzulą tajności, właściwy organ bezpieczeństwa mający udzielić zapewnienia, informuje niezwłocznie właściwy organ bezpieczeństwa drugiej Strony, że, na jego wniosek, zostaną podjęte czynności, o których mowa w ustępie 3.
5. Informacje niejawne nie są udostępniane kontrahentowi do czasu uzyskania zapewnienia, o którym mowa w ustępach 2 i 3.
6. Zamawiający informuje kontrahenta o wymogach bezpieczeństwa niezbędnych do realizacji kontraktu niejawnego, na które w szczególności składają się lista informacji niejawnych oraz zasady nadawania klauzul tajności informacjom wytworzonym w trakcie wykonywania kontraktu niejawnego. Kopia takiego dokumentu jest dostarczana właściwemu organowi bezpieczeństwa.
7. Właściwy organ bezpieczeństwa Strony, na terytorium której kontrakt niejawny będzie realizowany, udziela zapewnienia, że kontrahent będzie chronił informacje niejawne przekazane przez zamawiającego, w tym informacje wytworzone podczas realizacji kontraktu niejawnego.
8. Realizacja kontraktu niejawnego w części związanej z dostępem do informacji niejawnych jest możliwa dopiero po spełnieniu przez kontrahenta niezbędnych kryteriów zapewniających ochronę informacji niejawnych, zgodnie z otrzymanymi wymogami bezpieczeństwa.
9. Właściwe organy bezpieczeństwa zapewniają, że ewentualni podwykonawcy będą spełniać takie same warunki ochrony informacji niejawnych, jakie ustalono dla kontrahenta.

ARTYKUŁ 7

PRZEKAZYWANIE INFORMACJI NIEJAWNYCH

1. Informacje niejawne są przekazywane między Stronami zazwyczaj drogą dyplomatyczną.

2. Wymiana informacji niejawnych może również odbywać się za pośrednictwem przedstawicieli oficjalnie wyznaczonych przez właściwe organy bezpieczeństwa obu Stron. Takie upoważnienie może, w razie potrzeby, zostać udzielone przedstawicielom kontrahenta zaangażowanego w kontrakt niejawny.
3. Dostawa dużych ilości informacji niejawnych jest uzgadniana indywidualnie dla poszczególnych przypadków.
4. Inne zatwierdzone środki przekazu lub wymiany mogą być wykorzystywane, jeżeli zostało to uzgodnione przez właściwe organy bezpieczeństwa obu Stron.
5. Adresat potwierdza pisemnie odbiór informacji niejawnych.

ARTYKUŁ 8

POWIELANIE I TŁUMACZENIE INFORMACJI NIEJAWNYCH

1. Informacje niejawne o klauzuli „ŚCIŚLE TAJNE” / „STRENGT HEMMELIG” / „TOP SECRET” są powielane wyłącznie po uprzednim pisemnym zezwoleniu wydanym przez uprawniony podmiot, który przekazał te informacje.
2. Powielanie informacji niejawnych odbywa się zgodnie z prawem krajowym każdej ze Stron. Powielone informacje podlegają takiej samej ochronie, jak oryginały. Liczba kopii będzie ograniczona do liczby wymaganej dla celów służbowych.
3. Informacje niejawne są tłumaczone przez osoby upoważnione do dostępu do informacji niejawnych. Każde takie tłumaczenie ma odpowiednią adnotację w języku, na który dokonano przekładu, informującą, że zawiera ono informacje niejawne pochodzące od drugiej Strony. Przetłumaczone informacje niejawne podlegają takiej samej ochronie, jak oryginały.

ARTYKUŁ 9

NISZCZENIE INFORMACJI NIEJAWNYCH

1. Informacje niejawne, z zastrzeżeniem ustępu 2, są niszczone zgodnie z prawem krajowym Stron, w taki sposób, żeby uniemożliwić ich częściową lub całkowitą rekonstrukcję, lub są zwracane uprawnionemu podmiotowi, który je przekazał.
2. Informacje niejawne o klauzuli „ŚCIŚLE TAJNE” / „STRENGT HEMMELIG” / „TOP SECRET” nie są niszczone. Są one zwracane uprawnionemu podmiotowi, który je przekazał.

ARTYKUŁ 10

WIZYTY

1. Osobie przybywającej z wizytą z Państwa jednej Strony do Państwa drugiej Strony zezwala się na dostęp do informacji niejawnych w niezbędnym zakresie, a także do obiektów, w których takie informacje niejawne są wykorzystywane, przetwarzane lub przechowywane, tylko po uprzednim uzyskaniu pisemnego zezwolenia wydanego przez właściwy organ bezpieczeństwa lub inny właściwy organ rządowy drugiej Strony.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ustępie 1, udzielane jest wyłącznie osobie upoważnionej do dostępu do informacji niejawnych na podstawie prawa krajowego Strony wysyłającej taką osobę.
3. Wniosek o wizytę zawiera co najmniej:
 - 1) cel, termin i program wizyty;
 - 2) imię i nazwisko osoby przybywającej z wizytą, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu lub dowodu tożsamości;
 - 3) stanowisko służbowe osoby przybywającej z wizytą wraz z nazwą instytucji lub jednostki, którą reprezentuje;
 - 4) poziom poświadczenia bezpieczeństwa osoby przybywającej z wizytą;

- 5) nazwę i adres odwiedzanej jednostki;
 - 6) imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby odwiedzanej.
4. W zakresie niezbędnym do uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ustępie 1, dane osoby przybywającej z wizytą do drugiej Strony przekazywane są odpowiednio wcześniej.
 5. Uprawnione podmioty obu Stron zapewniają ochronę danych osoby przybywającej z wizytą zgodnie ze swoim prawem krajowym.

ARTYKUŁ 11

NARUSZENIE BEZPIECZEŃSTWA

1. Jakiegokolwiek naruszenie bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych przekazanych lub powstałych w wyniku obustronnej współpracy jest wyjaśniane i ścigane zgodnie z prawem krajowym Strony, na terytorium której do takiego naruszenia doszło.
2. W przypadku stwierdzenia, że doszło do nieuprawnionego ujawnienia informacji, o którym mowa w ustępie 1, właściwe organy bezpieczeństwa Stron niezwłocznie informują się wzajemnie o tym fakcie.
3. W przypadku, gdy nieuprawnione ujawnienie informacji niejawnych nastąpiło na terytorium kraju trzeciego, Strona, która udostępniła te informacje, podejmuje działania, o których mowa w ustępach 1 i 2.
4. Właściwy organ bezpieczeństwa jednej Strony niezwłocznie zawiadamia właściwy organ bezpieczeństwa drugiej Strony o okolicznościach nieuprawnionego ujawnienia informacji niejawnych oraz wyniku czynności, o których mowa w ustępie 1. Właściwy organ bezpieczeństwa, który został poinformowany o fakcie nieuprawnionego ujawnienia współpracuje, po przedstawieniu odpowiedniego wniosku, przy czynnościach wyjaśniających.

5. Postanowienia ustępów 1-4 odnoszą się również do sytuacji, gdy zachodzi przypuszczenie, że miało miejsce nieuprawnione ujawnienie informacji, o którym mowa w ustępie 1.

ARTYKUŁ 12

KOSZTY

Każda ze Stron pokrywa swoje własne koszty wynikające z realizacji niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 13

KONSULTACJE

1. Właściwe organy bezpieczeństwa Stron informują się o zmianach swojego prawa krajowego w zakresie dotyczącym ochrony informacji niejawnych.
2. W celu zapewnienia ścisłej współpracy przy realizacji postanowień niniejszej Umowy, właściwe organy bezpieczeństwa Stron konsultują się na wniosek jednego z nich.
3. Każda ze Stron zezwala przedstawicielom właściwego organu bezpieczeństwa drugiej Strony na składanie wizyt w celu omówienia procedur służących ochronie informacji niejawnych przekazanych przez drugą Stronę.

ARTYKUŁ 14

ROZSTRZYGANIE SPORÓW

1. Wszelkie kwestie sporne dotyczące stosowania niniejszej Umowy są rozstrzygane w drodze bezpośrednich rozmów między właściwymi organami bezpieczeństwa Stron.
2. Jeśli rozwiązanie sporu w sposób, o którym mowa w ustępie 1, jest niemożliwe, jest on rozstrzygany drogą dyplomatyczną.

3. Kwestie sporne dotyczące stosowania niniejszej Umowy nie będą przedkładane do rozstrzygnięcia żadnemu krajowemu, czy też międzynarodowemu trybunałowi.

ARTYKUŁ 15

STOSUNEK DO WCZEŚNIEJSZYCH POROZUMIEŃ

1. Z chwilą wejścia w życie niniejszej Umowy, informacje niejawne wymienione na podstawie Dwustronnego Porozumienia o ochronie informacji niejawnych między Ministerstwem Obrony Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Obrony Królestwa Norwegii, zawartego w Oslo dnia 24 lutego 1999 r., objęte zostają ochroną zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.
2. Postanowienia ustępu 1 mają także zastosowanie do ochrony informacji niejawnych wymienionych na podstawie innych umów zawartych wcześniej przez Strony.
3. Z chwilą wejścia w życie niniejszej Umowy wygasa Dwustronne Porozumienie o ochronie informacji niejawnych między Ministerstwem Obrony Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Obrony Królestwa Norwegii, zawarte w Oslo dnia 24 lutego 1999 r.

ARTYKUŁ 16

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie zgodnie z prawem krajowym każdej ze Stron, co zostanie stwierdzone w drodze wymiany not. Umowa wchodzi w życie w pierwszym dniu drugiego miesiąca, który nastąpi po otrzymaniu noty późniejszej.
2. Niniejsza Umowa zawarta jest na czas nieokreślony. Może ona być wypowiedziana przez każdą ze Stron w drodze notyfikacji przekazanej drugiej Stronie. W takim przypadku, niniejsza Umowa traci moc po

upływie sześciu miesięcy od dnia otrzymania noty informującej o wypowiedzeniu.

3. W przypadku wypowiedzenia niniejszej Umowy, wszelkie informacje niejawnie przekazane lub wytworzone w wyniku dwustronnej współpracy między Stronami są zwracane drugiej Stronie. Informacje niejawnie, których nie można zwrócić będą nadal chronione zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.
4. Do niniejszej Umowy mogą być wprowadzane zmiany na podstawie wspólnej pisemnej zgody obu Stron. Takie zmiany wchodzi w życie zgodnie z postanowieniami ustępu 1.

Sporządzono w Warszawie dnia 28 lutego 2007 roku w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, każdy w językach polskim, norweskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty posiadają jednakową moc. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności przy ich interpretacji, tekst w języku angielskim uważany będzie za rozstrzygający.

Z UPOWAŻNIENIA RZĄDU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Z UPOWAŻNIENIA RZĄDU
KRÓLESTWA NORWEGII

AGREEMENT

between

the Government of the Republic of Poland

and

the Government of the Kingdom of Norway

on Mutual Protection

of Classified Information

The Government of the Republic of Poland and the Government of the Kingdom of Norway, hereinafter referred to as the "Parties", having due regard for guaranteeing mutual protection of all information which has been classified pursuant to the internal laws of either Party and transmitted to the other Party,

being guided by creation of regulations in the scope of mutual protection of Classified Information, which is to be binding in relation to all mutual co-operation connected with exchange of Classified Information

have agreed as follows:

ARTICLE 1
APPLICABILITY

1. The objective of this Agreement is to ensure protection of Classified Information that is exchanged or created in the process of co-operation between the Parties.
2. The decision of transfer or exchange of Classified Information shall be adopted in accordance with internal laws of the Parties.
3. This Agreement shall govern any activities, and form an integral part of any contract or agreement, between the Parties involving Classified Information.

ARTICLE 2
DEFINITIONS

For the purpose of the Agreement:

- 1) "Classified Information" – means any information irrespective of the form, carrier and manner of recording thereof and objects or any part of thereof, which require protection against unauthorized disclosure;
- 2) "Competent Security Authorities" – means state authorities, competent for the protection of Classified Information, referred to in Article 4;
- 3) "Authorized Bodies" – means individuals, legal entities or other organizational units, competent to transmit, receive, store, protect and use Classified Information in accordance with the internal laws of their Party, including the Competent Security Authorities;
- 4) "Classified Contract" – means an agreement regulating enforceable rights and obligations between the bodies concluding the agreement, performance of which involves access to Classified Information or originating of such information;

- 5) "Contractor" – means an individual, a legal entity or an organizational unit, which has legal capacity to conclude contracts;
- 6) "Principal" – means a body, which intends to conclude or concludes the Classified Contract in the territory of the State of the other Party;
- 7) "Need-to-know" – means that access to Classified Information may only be granted to persons who have a verified requirement for knowledge or possession of such information in order to perform their official or professional duties;
- 8) "Breach of security" – means an act or an omission contrary to internal laws, the result of which may endanger or compromise Classified Information;
- 9) "Personnel Security Clearance" – means the determination by the Competent Security Authority or other entity authorized under the internal laws of a Party, that an individual is eligible to have access to Classified Information.

ARTICLE 3

LEVELS OF CLASIFICATION

1. Classified Information is granted a security classification level in accordance to its content, pursuant to the internal laws of each Party. Received Classified Information shall be granted equivalent security classification level, according to provisions of Paragraph 4.
2. The obligation referred to in Paragraph 1 shall also apply to Classified Information generated as a result of mutual co-operation of the Parties or the Authorized Bodies, including this originated in the connection with the performance of the Classified Contract.
3. The security classification level shall be changed or removed only by the Authorized Body which has granted it. The Addressee shall be notified of every change or removal of a security classification level.

4. The Parties agree that the following security classification levels are equivalent:

IN THE REPUBLIC OF POLAND	IN THE KINGDOM OF NORWAY	EQUIVALENT IN ENGLISH
ŚCIŚLE TAJNE	STRENGT HEMMELIG	TOP SECRET
TAJNE	HEMMELIG	SECRET
POUFNE	KONFIDENSIELT	CONFIDENTIAL
ZASTRZEŻONE	BEGRENSET	RESTRICTED

ARTICLE 4
COMPETENT SECURITY AUTHORITIES

For the purpose of this Agreement, the Competent Security Authorities shall be:

- 1) for the Republic of Poland: the Head of the Internal Security Agency (civilian) and the Head of the Military Counterintelligence Service (military);
- 2) for the Kingdom of Norway: the Norwegian National Security Authority.

ARTICLE 5
PRINCIPLES OF CLASSIFIED INFORMATION PROTECTION

1. In accordance with this Agreement and the internal laws, the Parties shall adopt appropriate measures aimed at protection of Classified Information which is transmitted or originated as a result of mutual co-operation of both Parties or the Authorized Bodies, including this originated in connection with the performance of the Classified Contract.

2. The Parties shall provide for the information referred to in Paragraph 1 at least the same degree of protection as applicable to their own Classified Information under the relevant security classification level, pursuant to Article 3 Paragraph 4.
3. Received Classified Information shall be used exclusively for the purposes defined at the transmission thereof.
4. The Party shall not release the information referred to in Paragraph 1 to any third party, without a prior written consent of the Authorized Body of the other Party which granted the security classification.
5. The Competent Security Authorities shall ensure necessary control over Classified Information protection.
6. Received Classified Information shall be accessible only to those persons who have a need-to-know, who have been security cleared and who have been authorized access to such information and briefed in the scope of Classified Information protection according to the internal laws of each Party.

ARTICLE 6

CLASSIFIED CONTRACTS

1. The Principal may conclude a Classified Contract with the Contractor located in the territory of the state of the other Party.
2. In the case referred to in Paragraph 1, the Principal shall submit a request to the Competent Security Authority of its Party to ask the Competent Security Authority of the other Party for issuing a written assurance declaring that the Contractor is authorized to store, protect and handle Classified Information of the specified security classification level.

3. The issuing of the assurance referred to in Paragraph 2 shall guarantee that the Contractor fulfils the criteria applicable to the protection of Classified Information, as specified in the internal laws of the Party in the territory of which the Contractor is located.
4. If the Contractor has not been previously authorized access to Classified Information of the specified security classification level, the Competent Security Authority which is to issue the assurance, shall immediately notify the Competent Security Authority of the other Party that upon its request, the actions referred to in Paragraph 3 will be undertaken.
5. Classified Information shall not be accessible to the Contractor until the receipt of the assurance referred to in Paragraphs 2 and 3.
6. The Principal shall notify the Contractor of the security requirements necessary to perform the Classified Contract, which include in particular a list of Classified Information and rules of classification of the information originated during the performance of the Classified Contract. The copy of such document shall be submitted to the Competent Security Authority.
7. The Competent Security Authority of the Party in the territory of which the Classified Contract is to be performed shall ensure that the Contractor protects Classified Information transmitted by the Principal, including this originated in connection with the performance of the Classified Contract.
8. The performance of the Classified Contract in the part connected with access to Classified Information shall be allowed upon the Contractor's meeting the criteria necessary for the protection of Classified Information, according to the received security requirements.
9. The Competent Security Authorities shall ensure that any possible subcontractors shall be obliged to comply with the same conditions for the protection of Classified Information as those laid down for the Contractor.

ARTICLE 7

TRANSMISSION OF CLASSIFIED INFORMATION

1. Classified Information shall usually be transmitted between the Parties through diplomatic channels.
2. Exchange of Classified Information can also take place through representatives officially appointed by the Competent Security Authorities of both Parties. Such authorization may, when required, be given to representatives of Contractors engaged in Classified Contracts.
3. Delivery of large quantities of Classified Information shall be arranged on a case-by-case basis.
4. Other approved means of transmission or exchange may be used if agreed upon by Competent Security Authorities of both Parties.
5. The Addressee shall confirm the receipt of Classified Information in writing.

ARTICLE 8

REPRODUCTION AND TRANSLATION OF CLASSIFIED INFORMATION

1. Information classified as "ŚCIŚLE TAJNE" / "STRENGT HEMMELIG" / "TOP SECRET" shall be reproduced only after prior written permission issued by the Authorized Body which provided this information.
2. Reproduction of Classified Information shall be pursuant to the internal laws of each of the Parties. Reproduced information shall be placed under the same protection as the originals. Number of copies shall be reduced to that required for official purposes.
3. Classified Information shall be translated by security cleared individuals. Every translation of that kind shall bear an appropriate note in the language into which it has been translated stating that it contains

Classified Information of the other Party. Translated Classified Information shall be placed under the same protection as the originals.

ARTICLE 9

DESTRUCTION OF CLASSIFIED INFORMATION

1. Classified Information, notwithstanding Paragraph 2, shall be destroyed according to the internal laws of the Parties, in such a manner as to eliminate the partial or total reconstruction of the same, or returned to the Authorized Body which provided the information.
2. Classified Information marked as “ŚCIŚLE TAJNE” / “STRENGT HEMMELIG” / “TOP SECRET” shall not be destroyed. It shall be returned to the Authorized Body which provided the information.

ARTICLE 10

VISITS

1. A person arriving on a visit from the State of either Party to the State of the other Party shall be allowed access to Classified Information to the necessary extent as well as to the premises where such Classified Information is handled, processed or stored only after prior receipt of a written permit issued by the Competent Security Authority or other competent government authority of the other Party.
2. The permit referred to in Paragraph 1 shall be granted exclusively to a person authorized access to Classified Information pursuant to the internal laws of the Party delegating such a person.
3. Request for a visit shall at least include:
 - 1) purpose, date and program of the visit;
 - 2) name and surname of the visitor, date and place of birth, nationality, passport number or identity card number;

- 3) position of the visitor together with the name of the institution or facility which he/she represents;
 - 4) certification of the level of Personnel Security Clearance held by the visitor;
 - 5) name and address of the facility to be visited;
 - 6) name, surname and position of the person to be visited.
4. To the extent required to obtain the permit referred to in Paragraph 1, the personal data of the person arriving on a visit to the other Party shall be transmitted sufficiently in advance.
 5. The Authorized Bodies of both Parties shall ensure the protection of the personal data of the person arriving on a visit pursuant to their internal laws.

ARTICLE 11

BREACH OF SECURITY

1. Any Breach of security concerning protection of Classified Information provided or originated as a result of mutual co-operation, shall be investigated and prosecuted pursuant to the internal laws of the Party in whose territory the breach has occurred.
2. In the event of identifying the unauthorized disclosure of information, referred to in Paragraph 1, the Competent Security Authorities of the Parties shall immediately notify such a case to each other.
3. In the event when unauthorized disclosure of Classified Information has occurred in the territory of the third country, the Party which provided this Information shall take actions referred to in Paragraphs 1 and 2.
4. The Competent Security Authority of either Party shall immediately notify the Competent Security Authority of the other Party of the facts of the unauthorized disclosure of Classified Information and of the result of actions referred to in Paragraph 1. The Competent Security Authority,

which was notified of the event of unauthorized disclosure, shall, after submitting a relevant request, cooperate in the investigating actions.

5. Provisions of Paragraphs 1-4 shall also apply if there is a suspicion that unauthorized disclosure of the information referred to in Paragraph 1 has occurred.

ARTICLE 12

EXPENSES

Each Party shall cover its own expenses resulting from the implementation of this Agreement.

ARTICLE 13

CONSULTATION

1. The Competent Security Authorities of the Parties shall notify each other of any amendments to the internal laws concerning the protection of Classified Information.
2. The Competent Security Authorities of the Parties shall consult each other, upon the request of one of them, in order to ensure close cooperation in the implementation of the provisions hereof.
3. Each Party shall allow the representatives of the Competent Security Authority of the other Party to pay visits in order to discuss the procedures for protection of Classified Information transmitted by the other Party.

ARTICLE 14

SETTLEMENT OF DISPUTES

1. Any disputes concerning the application of this Agreement shall be settled by direct negotiations between the Competent Security Authorities of the Parties.

2. If the settlement of a dispute may not be reached in the manner referred to in Paragraph 1, such a dispute shall be settled through diplomatic channels.
3. Disputes regarding the application of this Agreement will not be referred to any national or international tribunal for settlement.

ARTICLE 15

RELATIONS TO THE EXISTING AGREEMENTS

1. Since entering into force of this Agreement, Classified Information which has been exchanged on the basis of the Bilateral Security Agreement between the Ministry of National Defence of the Republic of Poland and the Ministry of Defence of the Kingdom of Norway, done in Oslo on 24 February 1999, shall be protected according to the provisions hereof.
2. Provisions of Paragraph 1 shall also apply to the protection of Classified Information which has been exchanged on the basis of other agreements, previously concluded by the Parties.
3. When this Agreement enters into force, the Bilateral Security Agreement between the Ministry of National Defence of the Republic of Poland and the Ministry of Defence of the Kingdom of Norway, done in Oslo on 24 February 1999, shall be terminated.

ARTICLE 16

FINAL PROVISIONS

1. This Agreement shall enter into force in accordance with the internal laws of each of the Parties, which shall be stated in the way of exchange of notes. The Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the receipt of the latter of the notes.
2. This Agreement is concluded for an unlimited period of time. It may be terminated by either Party upon giving notice to the other Party. In such

case, this Agreement shall expire six months after the receipt of the termination notice.

3. In the event of termination thereof, any Classified Information transmitted or originated as a result of mutual co-operation of the Parties shall be returned to the other Party. Classified information that cannot be returned shall continue to be protected pursuant to the provisions of this Agreement.
4. This Agreement may be amended on the basis of mutual written consent by both Parties. Such amendments shall enter into force in accordance with the provisions of Paragraph 1.

Done in Warsaw on 28 February 2007 in two original copies, each in the Polish, Norwegian and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergences of interpretation, the English text shall prevail.

ON BEHALF
OF THE GOVERNMENT
OF THE REPUBLIC OF

POLAND

ON BEHALF
OF THE GOVERNMENT
OF THE KINGDOM OF

NORWAY

